

товете хайдушкото сборище е точно обозначено чрез конкретен топоним: „Аз ще си дружина събера на Агликина поляна“, „Че щем в гората да идем на Агликова поляна“, „Там горе в Стара планина на хайдушкото сборище, на Агликина поляна“, „Пък го й на Вида блъвна-ла ... там си Иванчо намери дванайсет мина дружина“⁴⁸, „Че са хайдути излезли на Равна на Зелениче“, „Че са хайдути излезли на Хайдушкия кладенец“,⁴⁹ „Че са на Сидов излезли, на Софра таш седнали“, „Нагоре къмто Гребенец... на Матейското да идем“, „На Кушбунарското кладенче, на хайдушко сборище“. А в преданията със споменаването на наименованието на конкретната местност се уточнява, че там е било хайдушко сборище.⁵⁰ Много още примери може да се приведат за безименното и именно обозначавање на хайдушкото сборище. Дори се наблюдава интересно явление. Самото понятие хайдушко сборище се превръща във времето в наименование на конкретно място и става конкретен топоним в различни варианти: Хайдушко сборище, Хайдушка поляна, Хайдушка равнина, Хайдушки кладенец, Хайдушки дол и т.н. И е носител на информация именно като такава.

Пространствените параметри на хайдушкия фолклор от Сливенско се вписват в реалното пространство най-вече на Сливенската и Котленската планини. Това е и част от пространството, което „усвоява“ и „осмисля“ тукашната фолклорна история като цяло, чийто локализъм е определящ в този процес, особено що се отнася до наследената историческа и културна информация, свързана с конкретното пространство.

Едно от най-често споменаваните наименования на местност за хайдушко сборище и в песните, и в преданията е Агликина поляна. В реалното пространство тази местност се намира на самото било на планината, съвсем близо до прохода Вратника /западно от него/, свързващ Южна със Северна България.⁵¹ С Агликина поляна се съотнася късното хайдутство и революционното движение като място за срещи на хайдути, хайдушки дружини и чети.⁵²

Другото много известно като хайдушко сборище в Сливенската планина място с „активно“ присъствие в хайдушкия фолклор е Куш-